



ለሚጨነቅ እግዚአብሔር መልስ አለው

ከጭንቀት ለመዳን በጌታ ሙሉ በሙሉ እንታመን

ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቴ ሲጨነቁ አይቶ “ልባችሁ አይጨነቅ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም እመኑ” (ዮ.ሐ. 14፥1) አላቸው። ደቀ መዛሙርቴ በዚያን ወቅት ሊያስጨንቃቸው የሚችል ጥሩ ምክንያት ነበራቸው። ክርስቶስ አብሯቸው በነበረበት በነዚያ በሶስት ዓመት ተኩል ውስጥ ያ የጠራቸው መምህር የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ ሲሰጣቸው ቆይቷል። ከዚያ በፊት ደግሞ እራሳቸውን የሚያስተዳድሩበት በቂ ሥራ ነበራቸው። ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቴ እንዲሆኑ ሲጠራቸው ግን ሥራቸውን ትተው ተከትለውታል። ስለዚህ አሁን ወደ ሥራቸው እንዳይመለሱ ሥራቸውን ትተው ወጥተዋል። አሁን ደግሞ አይሱስ “በቅርቡ ከእናንተ ተለይቼ እሄዳለሁ” ነው የሚላቸው። በዚህ ጊዜ ነው መንፈሳቸው ያዘነውና መጨነቅ የጀመሩት። “ከእንግዲህ የሚያስፈልገንን ማን ይሰጠናል? ልክ ወላጆች እንደሌላቸው ልጆች የተጣልን ነን” ብለው ያሰቡት በዚህ ምክንያት ነው።

ክርስቶስም የደቀ መዛሙርቴን ፍርሃትና ጥርጣሬ ተረድቶ “አይዟችሁ ልባችሁ አይጨነቅ” (ዮ.ሐ. 14፥8) አላቸው። ጭንቀታቸውን ሊያጠፋላቸው የሚችለውን ዓይነተኛ መድኃኒት ነገራቸው። ያም “በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም እመኑ” የሚል ነበር። ስለዚህ “እምነት” ፍርሃትን የሚያጠፋ መድኃኒት መሆኑን እንወቅ። በማቴዎስ ወንጌል 6፥26 ላይ ሰማያዊ አባት እንዳለው እያወቀ የሚጨነቅ ሰው ሞኝ እንደሆነ ይናገራል። “የሰማይ ወፎችን ተመልከቱ” ይላል። እነዚያ ወፎች እግዚአብሔር የፈጠራቸውም በሆኑም ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረቡ ግንኙነት የላቸውም። ይሁን እንጂ የእጆቹ ፍጥረቶች ስለሆኑ ዕለታዊ ምግባቸውን አንድም ቀን ሳይንድል ይሰጣቸዋል።

ደቀ መዛሙርቴ በወቅቱ የነበራቸው ፍርሃት ምን ነበር? አይሱስ ተለይቶን ከሄደ የሚቀጥለውን ምግባችንን ማን ይሰጠናል? የሚል ነበር። እዚህ ላይ አይሱስ እንዲህ አላቸው “ከእግዚአብሔር ጋር የቀረቡ ግንኙነት የሌላቸውን ወፎች የሚያስፈልጋቸውን የዕለት ምግባቸውን ከሰጠ፣ እናንተማ ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ ግንኙነት ያላችሁን እንዴት የዕለት ምግባችሁን አይሰጣችሁም? በሰማይ የሚበሩትን ወፎቹን ካልረሳ፣ እንዴት እናንተን ይረሳል?” ከጭንቀት ነጻ ለመውጣት መድኃኒት በጌታ መታመን ነው። እግዚአብሔር “እግዚአብሔርነቱን” እንዲይዝ ስንፈቅድለት ያኔ ከጭንቀታችን ነጻ እንሆናለን። እግዚአብሔር ኃላፊነቱን የሚረሳ አምላክ አለመሆኑን አንዘንጋ። የሚያስፈልገን ነገር በሕይወታችን ሲኖር፣ ያለ አግባብ ስንጨነቅ በተግባራችን የምንለው “እግዚአብሔር የተናገረውን የማይፈጽም ውሸታም ነው። በእርሱ ታምኜ ብቀመጥ ይረሳኛል” ማለታችን እንደሆነ እንወቅ። “እግዚአብሔር እረስቶኛል” ብሎ የመሰከረበት ሰው ከዚህ በፊት አልተገኘም። እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ተጠራጥሮ በጭንቀት መዋጥ፣ “እግዚአብሔር ቃሉን የማይጠብቅ የማይታመን የሰጠውን ተስፋ የሚረሳ ነው” ማለታችን ይሆናል። ጭንቀት ተጨናቂውን ያጠፋዋል እንጂ ፍጹም አይጠቅመውም። እግዚአብሔር ምን እንደሚያስፈልገን ያውቃል። “ይህ ሁሉ እንደሚያስፈልጋችሁ የሰማዩ አባታችሁ

ያውቃልና” ይላል። እግዚአብሔር ምን እንደሚያስፈልገን ባያውቅ ኖሮ በእርግጥ ለመጨነቅ ምክንያት ይኖረን ነበር። እግዚአብሔርን በዚህ ውስን በሆነው ጭንቅላታችን የተወሰነ ስናደርገው ሁሉን ነገር ማድረግ የማይችል ነው በማለት እንጨነቃለን። ከጭንቅላታችን ነጻ ለመውጣት እግዚአብሔርን እንደ እግዚአብሔርነቱ እንመልከተው።

ከጭንቅላታችን ለመዳን ጭንቅላታችንን በእርሱ ላይ እንጣል

“እርሱ ስለ እናንተ ያስባልና የሚያስጨንቃችሁን በእርሱ ላይ ጣሉት” (1ኛ. ጴጥ. 5፥7) ይላል ጴጥሮስ። እዚህ ላይ ጴጥሮስ የሚለው “ሥራውን ሌላው ሰው የሚሠራው ከሆነ እናንተ እጃችሁን አንሱ፤ ተው፤” ማለቱ ነው። ዳዊትም “ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱም ይደግፍሃል” (መዝ. 55፥22) ሲል ሃሳቡ ከጴጥሮስ ጋር አንድ ነው። አንድ ትልቅ ሸክም በራሳችን ላይ ተሸክመን ከክብደቱ የተነሳ ጉልበታችን ሲንቀጠቀጥ፣ ወገባችን ለሁለት ሲከፈል ስናይ፣ ከዚህ ለመዳን ብንፈልግ ማድረግ ያለብን አንድ ነገር ነው። ያም የተሸከምነውን ሸክም ከላያችን ላይ አንከባለን መሬት መጣል ነው። ዳዊትና ጴጥሮስም የሚመክሩን በላያችን ላይ ያለውን ጭንቅላታችንን ከክባለን በጌታ እግር ሥር እንድንጥለው ነው።

ከጭንቅላታችን ለመዳን ፍላጎታችንን ለእግዚአብሔር በጸሎት እናስታውቅ

“---በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ” (ፊሊጲ. 4፥6)። እንደ ጳውሎስ አነጋገር ለጭንቅላታችን መድኃኒቱ ጸሎትና ምልጃ ነው። የጳውሎስ ሃሳብ በጴጥሮስ 5፥7 ካለው “እርሱ ለእናንተ ስለሚያስብ የሚያስጨንቃችሁን አሳብ በእርሱ ላይ ጣሉት” ከሚለው የተለየ አይደለም። ጳውሎስ አማኝ ሸክሙን በጌታ ላይ እንዴት እንደሚጥል ሲናገር፣ ጴጥሮስ ግን አማኝ ሸክሙን ለመጣል የሚችልበትን መንገድ ያሳያል። አማኝ ጭንቅላታችን ተናግሮ እግዚአብሔር ስለሚያስጨንቀው ነገር አንድ መፍትሄ እንዲሰጠው እግዚአብሔርን ይጠይቃል ይላል ጳውሎስ። “ስለዚህ የሚያስፈልጋችሁ ነገር ቢኖር ምስጋና በተሞላበት ጸሎት እግዚአብሔርን ለምኑ እንጂ በምንም አሳብ አትጨነቁ፤ የኢየሱስ ክርስቶስ በመሆናችሁ ከሰው ማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አዕምሮአችሁን በጤነት ይጠብቃል” (ፊሊጲ. 4፥6-9)። እውነተኛ ሰላም የሚገኘው አዕምሮአችንን ክርስቶስ የጠበቀለን እንደሆነ ብቻ ነው። በእውነተኛ ሰላምም የተሞላ ሰው እራሱን ለጭንቅላታችን አሳልፎ አይሰጥም። በውስጣችን ጭንቅላታችን እንዲይፈጠር ክርስቶስ አዕምሮአችንን እንዲጠብቅለን ከፈለገን ይህንኑ ጥያቄአችንን ለእርሱ እናስታውቀው። ይህንኑ ካስታወቅነውና ለእርሱ አሳልፈን ከሰጠነው፣ ፍላጎታችንን ሊያሟላልን ይችላል በማለት በእርሱ ተማምነን ኃላፊነቱን ለእርሱ እንተውለት።

እግዚአብሔር ፍላጎታችንን ማወቅ ብቻ ሳይሆን፣ ፍላጎታችንንም ለማሟላት ኃይልና ችሎታ አለው። ፍላጎታችንንም የሚያሟላው ከጠየቅነውና በእርሱ ከተማመንን ብቻ ነው። ምንም ዓይነት የሚያስጨንቅ ነገር ሲያጋጥመን፣ ወደ እርሱ መጥተን ሸክማችንን በእርሱ ላይ እንድንጥለው ይጋብዘናል። እንግዲህ ከጭንቅላታችን ነጻ ለመሆን ከዚህ የቀለለ ምን ማድረግ እንችላለን? ይሁን እንጂ ብዙዎቻችን እርሳችንና የሚያስጨንቀንን ነገር በእርሱ ላይ መጣል አቅቶን በመጨንቃችን የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ማፍረሳችን መሆኑን በግልጽ ብናውቅም ስንጨነቅ እንታያለን። መጨንቃችን በሕይወታችን ተለማምደንዋል፤ ጌታን መተማመንን ግን ገና አልተለማመድንም። ከጭንቅላታችን ነጻ ለመሆን በክርስቶስ መታመንን በሕይወታችን መለማመድ ይኖርብናል። የሚያስጨንቀንን ነገር በእጃችን ጨምድደን ከምንይዝ ይልቅ፣ “ይኸውልህ ጌታ ሆይ የሚያስጨንቅኝ ነገር ይሄ ነው፤ ከአሁኑ ጀምሮ ለአንተ እተውልሃለሁ” በማለት ስንተውለት፣ እርሱም በገባው ቃል ኪዳን መሠረት ቃሉን ጠብቆ ይጠነቅቅልናል። ሙሉ በሙሉ የምንተማመንበት ሰማያዊ አምላክ ካለን ለምን ጭንቅላታችንን እንሸከማለን?

አንድ ጊዜ አንድ ንጉሥ ስለ አገሩ ሕዝብና ስለ ዓለም ደህንነት እያሰበ ብዙ ጊዜ በመጨረሻ ያለ እንቅልፍ ያድር ነበር። ይህን የተረዳ የቅርብ አገልጋዩ አንድ ማታ ንጉሡ እንቅልፍ አጥቶ ሲገልበጥ አየውና ጠጋ ብሎ “ንጉሥ ሆይ እርስዎ ይህን አገር ከማስተዳደርና በሕዝቡ ላይ አለቃ ከመሆኖ በፊት፣ እግዚአብሔር በዚህች ምድር ገዢ ነበር?” ሲል ንጉሡን ጠይቀ። ንጉሡም “አዎን! ምን ጥርጥር አለው” ሲሉ መለሰለት። አገልጋዩ ይቀጥልና “እርስዎ በምድር ላይ የሚኖሩበት ዘመን ጨርሰው ሲሄዱ (ሲሞቱ) እግዚአብሔር ይህችን ምድር መግዛቱን ያቆማል?” ሲል በድጋሜ ጠየቀው። ንጉሡም “መግዛቱን አያቆምም” ሲል መለሰለት። የንጉሡም አገልጋይ “ንጉሥ ሆይ እንግዲህ እግዚአብሔር እርስዎ ከመፈጠር በፊት ይህችን ምድር ከገዛ እርስዎ ከሄዱም በኋላ በምድሪቱ ላይ ገዢ ከሆነ እርስዎ በሕይወት እያሉ እግዚአብሔር ይህችን ምድር አያስተዳድርም ብለው እንዴት ይጠራጠራሉ?” ሲል ጠየቀው። የአገልጋዩ አባባል ከንጉሡ ልብ ስለ ገባ ወዲያው እንቅልፍ ወሰደው ይባላል። ሁሉን ማድረግ በሚችለው ጌታ መታመንና ስለ ነገው እርሱ ያስባል ብሎ ለእርሱ መተው ከውስጣዊ ጭንቀት ያድናል። ዊሊያም አለን ዋይት የተባለው ሰው “ትላንትናን በውስጡ አልፎ አይቼዋለሁ፤ ዛሬንም እያየሁት ስለ ሆነ ወድጄዋለሁ፤ ስለዚህ ነገን አላየሁትም ብዬ በፍርሃት አልጨነቅም” አለ። ሌላ አንድ የታወቀ ሰው ደግሞ “ነገ” ሁለት መያዣ (እጆት) አለው፤ አንደኛው “እምነት” ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ “ፍርሃት” ነው አለ። እንግዲህ ከጭንቀት ነጻ ሆኖ ለመኖር የእምነትን እጆታ አጥብቀን እንያዝ።

.....

በሚቀጥለው ክፍል እንከንገናኝ፣ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።